

PRZYODZIANIE (10) *sb n*

przyodzianie (9), **przyodzienie** (1) *WujNT*.

o *jasne*, a oraz *końcowe e pochylone*; w przyodzienie *pierwsze e jasne*.

sg *N* przyodziánié (6); -é (1), -(e) (5). ◊ *D* przyodzianiu (2). ◊ [*A* przyodziáni(e).] ◊ *I* przyodziáni(e)m (2). ◊ [*L* przyodzianiu. ◊ *pl N* przyodzienia.]

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

I. Rzeczownik od „przyodziać”: ubranie kogoś (2) :

przyodzianie w co (1): Godzieneś P. Iezu ChryŃte wŃzelkiey cŃci y chwały/ v Herodá wzgárdá/ nátrzáfaniem/ y w białą łzátę pełnym poŃmiewiŃká przyodzianiem zeŃromocony. *LatHar* 541.

Szereg: »żywność i przyodzianie« (1): áni żaden nie ma Ńie ważyć tákowego [*wyrzuconego przez rektora studenta*] w dóm puŃczác/ álbo przechowywác/ álbo mu iákich potrzeb ku żywnoŃci y przyodzianiu [*in victu, et amictu JanStat* 220] dodawác. *SarnStat* 204.

II. Rzeczownik od „przyodziać się”: ubranie się (1) :

Szereg: »żywność i przyodzienie« (1): Dowodzi Páweł S. ták z piŃmá iáko y z przyrodzenia/ że páŃterze y káznodzieie máiá práwo brác y wycięgác potrzeby ku żywnoŃci y przyodzienu/ od Ńwych owiec. *WujNT* 600.

[*Przen: Uczynienie jakimś a. kimś [kogo]: VŃpráwiedliwienie czyni ze złe⁸⁰ dobrym/ z potępionego Ńwięty: á tho/ przez odpuŃzczenie grzechow dáne/ y przez nowego Człowieká przyodzianie. HerbOdpow Q4.*]

III. W znaczeniu podstawowym (7) :

1. *Odzieź, ubiór; amictus JanStat* (2) : y tymże vbogim ná koždy rok ma bydź dawano przyodzianie Ńłuzné. *SarnStat* 374.

przyodzianie czego (1): A przeto ia vpominam was/ ábyŃcie wielkiey troŃki nie mieli w duŃzach wálznych/ cobyŃcie iedli ábo pili/ ábo o thym czymbyŃcie ciáŃá Ńwe przyobłoczyć mieli. IzaliŃz duŃzá wálzá nie iefth płatnieyŃza niź pokarm? á ciáŃo niźli przyodzianie iego? *RejPos* 217.

[*W poŃłączeniu szeregowym: [Bóg] dawa tho bez czego nie może człowiek żyć/ iáko mieŃzkánie/ żywnoŃć/ y przyodzianie. GilPos* 281v.]

[*Szereg:* »pożywienie i przyodzianie«: *JanKoszŻyw* F4v; A ci synowie obiecali jemu wczesnoŃ do Ńmierci, tak w pożywieniu, jako i w przyodzianiu. *KsięgaSqdIwk* 1582 nr 4.]

2. *Przykrycie, kołdra; przen w nawiązaniu do Is* 14/11 [*czyje*] (5) : ták iáko piŃmo powieda o złoŃciwym człowieku/ iż przyodzianie iego będzie czerw/ á łoże iego robacy *RejPos* 264, 164v, 201, 228, 317.

3. [*Okrycie; przen [czego]: Zdumieie Ńie EnealŃ z widzenia nagłęgo/ A nie Ńwiadom/ pocznie Ńie przyczyn pytác tego: Iákaby rzéká byŃá? co zá duŃzé byŃy? Które tám brzegi onéy rzéki obtoczyŃy? Ná to oyćiec Anchyzes. DuŃze przyodzienia CiáŃá [*animae, quibus altera fato corpora debentur VI* 714]/ które záŃ winné z Bozkięgo zrzádenia/ Z téy rzéki Lethy piá *VergKoch* 176.]*

Synonimy: odzienie; I. okrycie, ubranie; III.1. odziew, odzieża, okrycie, stroj, suknia, szata, ubior, ubranie; 2. deka, gunia, kapa, koc, nakrycie, przykrycie, przykrywadło; 3. okrycie.

Cf **PRZYODZIAĆ, PRZYODZIAĆ SIĘ**

